

ва ся издаде заповѣдь за негово-то улавяніе; той побѣгнѣ въ однѣ кулѣ, гдѣ-то ся скры, до гдѣ-то сполучи въ промѣнены дрѣхы да побѣгне отъ града. Съ съжсаны дрѣхы странствоваше той въ студены и зимны ноци по горы-тѣ, и завърнѣ ся само слѣдъ войнѣ-тѣ въ своѣ-тѣ къщѣ кож-то намѣри съвсѣмъ обранѣ. Слѣдъ това царскій министрѣ *Гранвелла* проводи единѣ посланникѣ въ Халлъ да му доведе *Бренца*, кой-то проповѣдваше противъ Интеримъ-тѣ, живѣ или мъртъвѣ.

Посланникѣ-тѣ кога-то пристигнѣ въ града, той първомъ ся показа къмъ *Бренца* обычливѣ за да го привлече къмъ себе си. Но не сполучи, за това, той свыка съвѣта и му прѣдписа клятвѣ, какъ никоѣ не ще да обяви онова кое-то той има да имѣ каже въ име-то на царя. Слѣдъ това имѣ съобщи своето прѣпорѣченіе и устраши ги съ царско негодованіе ако му не спомогнѣтъ да свърше дѣло-то си. Но по счастіе съвѣтникѣ *Бюшлерѣ* пристигнѣ въ съвѣта слѣдъ като бѣхѣ дали други-тѣ клятвѣ, но доста рано да чѣе прѣдложеніе-то. Той бързо написа однѣ малкѣ запискѣ: — «Бѣгай *Бренце* колко-то можеш по-скоро!» и му ѣж проводи. *Бренцѣ* бѣше на массаж-тѣ кога-то му дойде това извѣстіе, той ся въздигнѣ въ однѣжѣ и излѣзе изъ града. Не далеко отъ портѣ-тѣ посрѣщнѣ го царскій-тѣ посланникѣ и го попыта: «Кадѣ отивате?» «Къмъ единѣ боленѣ пріятель.» — «Е, добрѣ, утрѣ заповѣдайте да обѣдвате съ мене.» — «Ако ще Богѣ» отговори *Бренцѣ* и побърза въ Іунія 1548 г. Една гѣста